

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115224405
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3115224405.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou vo veci sporu žalobcu C., právne zastúpeného AK Dlhopolec s.r.o., Nám. SNP 27, Zvolen, IČO: 36 867 306 proti žalovanému D. J. T., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, trvale bytom Q. XX, A., o zaplatenie 14.981,76 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania proti žalobcovi v hodnote 100 %, o ktorej výške rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 14.981,76 € s 5,05 % úrokom z omeškania zo žalovanej sumy od 28.01.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 3T 50/2014, bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu zvyhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 56 ods. 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 300,- €, podľa ust. § 57 ods. 3 Tr. zákona, súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, podľa ust. § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodeného (žalobcu) s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ je znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol žalovaný účastník právoplatne odsúdený „spôsobenie škody na cudzom majetku“, potom si súd rozhodujúci o žalobe poškodeného, ktorý bol so svojím nárokom na náhradu škodu spôsobej takýmto trestným činom odkázaný na občianskoprávne konanie, nemôže vytvoriť vlastný názor na to, či žalobcovi bola trestným činom spôsobená škoda a kto ju spôsobil. Ústavne konformný výklad § 135 ods. 1 O.s.p. totiž vyžaduje, aby súd rozhodujúci v občianskoprávnom konaní o náhrade škody spôsobenej trestným činom bol viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu (jeho výrokovou časťou), a to vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia páchatela za tento trestný čin. Zodpovednosť škodcu za škodu spôsobenú trestným činom treba posudzovať v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Na druhej strane však stále platí, že občianskoprávny súd nie je viazaný výškou škody, aj keby bola vo výroku trestného rozsudku presne vyčíslená. Súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku predmetného trestného rozkazu je aj výška škody uplatnená žalobcom ako poškodeným v trestnom konaní, a to vo výške 14.981,76 €, ktorá vznikla nezaplatením kúpnej ceny za žalobcom riadne dodaný a spoločnosťou T. s. r. o., so sídlom I. XX, K., D.: XX XXX XXX (ktorej štatutárnym orgánom je žalovaný) prevzatý tovar. Konkrétne sa jednalo o tovar špecifikovaný vo faktúre XXXXXXXX vystavenej dňa 19.09.2011 na sumu 11.265,84 € so splatnosťou dňa 03.10.2011, vo faktúre č. XXXXXXXX vystavenej dňa 30.09.2011 na sumu 1.207,80 € so splatnosťou 14.10.2011, vo faktúre č.

XXXXXXXX/XXXX vystavenej dňa 11.10.2011 na sumu 1.072,80 € so splatnosťou 25.10.2011, vo faktúre č. XXXXXXXX vystavenej dňa 11.10.2011 na sumu 2.006,40 € so splatnosťou 25.10.2011 a faktúre č. XXXXXXXX/XXXX vystavenej dňa 24.10.2011 na sumu 4.228,92 € so splatnosťou 07.11.2011. Faktúra č. XXXXXXXX bola žalovaným, resp. spoločnosťou T. čiastočne uhradená dňa 12.10.2011 v sume 4.800,- €. Keďže sa žalovaný dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania, uplatnil si voči nemu podľa § 517 Občianskeho zákonníka a v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka aj zákonné úroky z omeškania, a to od 28.01.2015 odo dňa vydania trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 3T 50/2014) do zaplataenia. Úrok z omeškania si uplatnil v súlade s platnou judikatúrou uznesením NS SR, sp. zn. 6M Cdo 22/2011) tak, že páchatel' trestného činu sa spravidla dozvie o tom, že bol veriteľom požiadany o splnenie dlhu, najneskôr pri preštudovaní spisu a nie je vylúčené že bol poškodeným vyzvaný na splnenie dlhu (dozvedel sa o uplatnenom nároku) inokedy, a teda aj skôr.

2. Na návrh vydal súd dňa 14.01.2016 platobný rozkaz č.k. 26C/104/2015-24, ktorým zaviazal žalovaného, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi sumu 14.981,76 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 14.981,76 € od 28.01.2015 do zaplataenia a nahradil trovy konania vo výške 788,95 € právnenmu zástupcovi žalobcu alebo, aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde. Proti citovanému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že nárok uplatnený žalobcom považuje za vecne nedôvodný. Nepoprel, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 3T 50/2014, uznaný za vinného z prečinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zákona. Pohľadávku na zaplataenie sumy 14.981,76 €, ktorú si ako náhradu škody uplatňuje voči nemu žalobca z dôvodu neuhradených faktúr za dodanie tovaru, naďalej považuje za záväzok, ktorý vznikol medzi dvoma právnickými osobami, t.z. žalobcom a spoločnosťou T. s. r. o., a preto žalovaným subjektom, podľa jeho názoru, mal a má byť spoločnosť T. s. r. o., a nie on ako fyzická osoba. Navyše suma, ktorá bola zistená, resp. uvádzaná vo výroku trestného rozkazu (19.781,76 €), nezodpovedá výške žalobcom uplatneného nároku, ktorý je obsiahnutý vo výroku platobného rozkazu, a teda ani špecifikácii neuhradených faktúr, o ktoré svoj nárok žalobca opiera.

3. Vo vyjadrení zo dňa 22.08.2016 žalobca uviedol, že s odporom žalovaného nesúhlasí a považuje ho za nedôvodný, rovnako za nedôvodnú považuje aj námietku nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného v konaní. Návrhom na vydanie platobného rozkazu sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 14.981,76 € s príslušenstvom. Zaplataenia žalovanej sumy sa od žalovaného domáha z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku trestnej činnosti žalovaného, ktorej sa dopustil tým, že ako konateľ spoločnosti T. s. r. o., so sídlom I. XX, XXX XX K., D.: XX XXX XXX objednal u neho tovar, po vystavení a splatnosti faktúr zmaril uspokojenie jeho nároku tým, že uspokojil záväzky neskôr splatných faktúr iných veriteľov, pričom v čase nákupu tovaru bol už v predĺžení, čím ho znevýhodnil, znemožnil uspokojenie jeho pohľadávok voči spoločnosti T. s. r. o. a spôsobil mu škodu vo výške 14.981,76 €. Za uvedené konanie bol žalovaný právoplatne odsúdený (v konaní pred Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 3T 50/2014), avšak on ako poškodený bol odkázaný so svojim nárokom na občianskoprávne konanie. Náhradu škody si teda uplatnil od toho, kto mu ju spôsobil. Pripomenul, že v zmysle poslednej vety ust. § 193 OSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. V tomto konaní sa od žalovaného domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku protiprávneho konania žalovaného s poukazom na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a nie zaplataenia kúpnej ceny za dodaný tovar. Mal za to, že za škodu, ktorá mu konaním žalovaného vznikla, v plnom rozsahu zodpovedá žalovaný, a teda je aj v konaní pasívne legitimovaný subjektom. Žalovaný totiž zmaril uspokojenie jeho pohľadávky voči spoločnosti T. s. r. o. z titulu kúpnej ceny. K námietke výšky a špecifikácie uplatneného nároku uviedol, že tento riadne doložil listinnými dôkazmi - faktúrami, ktoré sa svojím označením zhodujú s označením faktúr, ktoré sú uvedené v trestnom rozkaze (jeho skutkovej vete), a to fa č. G. (VS: XXXXXXXX) na sumu 11.265,84 € splatná dňa 03.10.2011, č. FV-XXX/XXXX (VS: XXXXXXXX) na sumu 1.207,80 € splatná dňa 14.10.2011, č. FV-XXX/XXXX (VS: XXXXXXXX) na sumu 1.072,80 € splatná dňa 25.10.2011, č. FV-XXX/XXXX (VS: XXXXXXXX) na sumu 2.006,40 € splatná dňa 25.10.2011 a č. FV-XXX/XXXX (VS: XXXXXXXX) na sumu 4.228,92 € splatná dňa 07.11.2012. Nakoľko bola faktúra č. FV-XXX/XXXX čiastočne uhradená vo výške 4.800,- €, o túto čiastočnú úhradu bol jeho nárok ponížený. Žiadal, aby súd vo veci samej rozhodol tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu.

4. Žalovaný na pojednávaní dňa 22.05.2019 uviedol, že sa pridriava skutočností, ktoré uviedol v písomnom odpore, navyše poukázal na ust. § 135a ods. 3 Obch. zákonníka, v zmysle ktorého konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Nepozná žiadneho konateľa, ktorý by sa nedopustil toho, že by nezvýhodnil určitého veriteľa, pretože ak chcel zabezpečiť, aby firma naďalej fungovala, musel takýmto spôsobom postupovať, napríklad sa snažil uhrádzať faktúry za dodávky služieb, ktoré boli nevyhnutné pri ďalšom fungovaní spoločnosti, napríklad hradil úhrady za poskytovanie telekomunikačných služieb, prevádzkové náklady na energie, hlavne úhrady za materiál na dokončenie zákaziek. Takéto úhrady sú zrejme aj z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín. Keby nebol konal tak, ako konal, dlh žalovaného voči žalobcovi by bol vyšší.

5. Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 22.05.2019 uviedol, že zákonné normy sú charakteristické aj tým, že sú všeobecne záväzné. Teda záväzné pre všetkých a sú tu od toho, aby sa dodržiavali, nie aby sa porušovali. Pokiaľ sa jedná o zákonné normy trestného práva, najmä pokiaľ sa jedná o trestný zákon, tento definuje skutkové podstaty konania, ktoré sa nazývajú aj ako trestná činnosť, pričom pod touto činnosťou sú obsiahnuté tie konania, ktoré sú najviac všeobecne nebezpečné. Takéhoto konania sa podľa právoplatného trestného rozkazu dopustil aj žalovaný, keď súd v tomto súdnom konaní už nie je oprávnený preskúmať tie skutočnosti, ktoré boli v trestnom konaní preukázané, teda súd v tomto súdnom konaní je viazaný skutkovými zisteniami, ku ktorým dospel trestný súd. V tomto súdnom konaní sa domáha náhrady škody spôsobenou trestnou činnosťou, kde zodpovednou osobou môže byť len fyzická osoba, pričom súd v trestnom konaní s nárokom na náhradu škody, nakoľko si to podľa jeho názoru, vyžadovalo širšie dokazovanie, odkázal žalobcu na obč. súdne konanie. O tom v podstate toto konanie aj je. Poukázal na tri právne povinnosti, ktoré žalovaný ako fyzická osoba ako konateľ spoločnosti voči žalobcovi porušil. Prvou právnou povinnosťou je realizácia obchodov za stavu predĺženia, čo vyplýva zo skutkovej vety rozhodnutia v trestnom konaní, keď konateľ spoločnosti za tohto stavu nemá mať právo obchodovať, ale má povinnosť riešiť úpadok spoločnosti, napríklad formou konkurzu. Nikdy by nedošlo k obchodu medzi spoločnosťami, pokiaľ by žalovaný túto svoju právnú povinnosť naplnil. Ďalšiu právnú povinnosť, ktorú žalovaný porušil, bolo uprednostňovanie iných neskôr splatných záväzkov pred skôr splatnými záväzkami, čím došlo k úplnému zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobcu. Tieto skutočnosti bez pochybností vyplývajú zo skutkovej vety rozhodnutia súdu v trestnom konaní. Poukázal aj na to, že došlo k porušeniu aj generálnej prevenčnej občiansko-právnej povinnosti, nakoľko žalovaný nekonal tak, aby škodu predchádzal, ale škodu tretím osobám svojim postupom spôsoboval. Mal za to, že je daná pasívna legitímácia žalovaného v spore a je preukázaná aj výška škody, ktorá zodpovedá hodnote neuhradených faktúr. Pokiaľ sa jedná o právny titul tejto pohľadávky, nepochybne vo vzťahu medzi žalobcom a spoločnosťou T., ktorej bol žalovaný konateľom, sa jedná o zaplatenie kúpnej ceny, ale nakoľko kúpna cena nebola zaplatená a došlo k zmareniu uspokojenia pohľadávky žalobcu, vo vzťahu k žalovanému sa v súčasnosti jedná o škodu. Pokiaľ žalovaný poukázal na § 135a ods. 3 Obch. zákonníka, v konkrétnom prípade žalovaný bez pochybností nekonal s odbornou starostlivosťou, keďže sa dopustil páchania trestnej činnosti, a to vo forme svojho úmyselného zavinenia. Ďalšie ustanovenie, na ktoré žalovaný poukázal, rieši situáciu vzniku škody, avšak dovnútra spoločnosti, kedy povinnosť konať s náležitou odbornou starostlivosťou má štatutár voči spoločnosti, ktorej je štatutárom, a preto, ak by konal s odbornou starostlivosťou, tak voči spoločnosti, ktorej je štatutárom, by nemusel byť zaviazaný k náhrade škody, ak by takúto spôsobil. Jedná sa ale o situáciu úplne odlišnú s tou, ktorú je v prejednávanej veci. Mal výhrady k právnemu posúdeniu zo strany súdu, ustanovenie § 420 ods. 2 Obč. zákonníka má na mysli vzťahy medzi spoločnosťou a jej zamestnancom, čo vyplýva, v prípade, ak zamestnanci sú napríklad vyslaní pre výkon nejakej činnosti, napríklad na pracovnú cestu mot. vozidlom spoločnosti a týmto spôsobia škodu. V takom prípade zodpovedá za ich konanie spoločnosť, nakoľko ona týchto pre výkon určitej činnosti použila. V podstate na prvú vetu tohto zákonného ustanovenia bezprostredne nadväzuje druhá veta tohto zákonného ustanovenia, kde sa hovorí o tom, že tieto osoby (použité pre výkon určitej činnosti) za škodu podľa zákona nezodpovedajú, avšak ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je dotknutá. Konateľ spoločnosti je na rozdiel od osôb, ktoré môžu byť použité pre výkon konkrétnej činnosti osobou, ktorá má priamo zo zákona oprávnenie konať za spoločnosť, spoločnosť jej nie je oprávnená dávať príkazy, nakoľko sám konateľ príkazy spoločnosti vydáva v prospech ostatných osôb, teda konateľ nikdy nemôže byť použitý spoločnosťou pre výkon konkrétnej činnosti. Aplikácia tohto zákonného ustanovenia, ktorá by vylučovala zodpovednosť konateľa, je úplne v rozpore s existujúcou rozhodovacou praxou súdov, keď súdy sa bežne obdobnými prípadmi zaoberajú a štatutárov za konkrétnych okolností k náhradám škody aj zaväzujú.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žaloby, trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 3T 50/2014, faktúr, dodacích listov, výpisu z účtu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 3T 50/2014, bol žalovaný uznaný za vinného, že ako konateľ spol. T. s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom K., I. 7, po vystavení a splatnosti faktúry č. FV-XXX/XXXX na sumu 11.265,84 € so splatnosťou 03.10.2011, faktúry č. FV-XXX/XXXX na sumu 1.207,80 € so splatnosťou 14.10.2011, faktúry č. FV-XXX/XXXX na sumu 1.072,80 € so splatnosťou 25.10.2011, faktúry č. FV-XXX/XXXX na sumu 2.006,40 € so splatnosťou 25.10.2011 a faktúry č. FV-XXX/XXXX na sumu 4.1228,92 € so splatnosťou 07.11.2011, spolu vo výške 19.781,76 €, spoločnosťou CS-F. Q. s.r.o., D.: XX XXX XXX, so sídlom X., V. XX za dodaný tovar, uspokojil z účtu spol. T. s.r.o. záväzok voči spol. U. spol. s.r.o. úhradou sumy 26,10 €, splatnej dňa 02.11.2011 vykonanou dňa 26.11.2011, záväzky voči spol. O. hal a.s. úhradou sumy XX,XX €, splatnej 22.11.2011, vykonanou dňa 22.11.2011, rovnako úhradou sumy 35,48 €, splatnej dňa 01.11.2011, vykonanou dňa 22.11.2011, rovnako úhradou sumy 11,52 €, splatnej dňa 12.11.2011, vykonanou dňa 22.11.2011, záväzku voči spol. D., úhradou sumy 46,56 €, splatnej dňa 31.10.2011, vykonanou dňa 01.12.2011, záväzky voči spol. O. hal a.s. úhradou sumy X,XX €, splatenej dňa 26.11.2011, vykonanou dňa 23.11.2011, rovnako úhradou sumy 153,14 €, splatnej dňa 27.11.2011, vykonanou dňa 23.12.2011, záväzky voči spol. T mobile úhradou sumy 381,22 €, splatnej dňa 18.11.2011, vykonanou dňa 28.12.2011 a taktiež uspokojil z pokladne spol. T. s.r.o. záväzok voči spol. A. úhradou sumy 44,64 €, splatnej dňa 29.10.2011, vykonanou dňa 05.10.2011, záväzky voči spol. X. úhradou 164,57 €, 1.133,92 €, 840,97 €, 203,56 €, splatných dňa 10.10.2011, vykonaných dňa 10.10.2011, záväzku voči spol. U. TN s.r.o. úhradou sumy XX,XX €, splatnej dňa 13.10.2011, vykonanou dňa 13.10.2011, záväzku voči spol. D. úhradou sumy 100,- €, splatnej dňa 03.11.2011, vykonanou dňa 03.11.2011, záväzku voči spol. X. úhradou sumy 257,42 €, splatnej dňa 14.11.2011, vykonanou dňa 03.11.2011, záväzku voči spol. K. úhradou sumy 365,07 €, splatnej dňa 18.10.2011, vykonanou dňa 14.11.2011, záväzku voči spol. U. M. úhradou sumy 140,16 €, splatnej dňa 23.11.2011, vykonanou dňa 16.11.2011, záväzkov voči spol. X. úhradou súm 807,37 € a 29,70 €, splatných dňa 23.11.2011, vykonaných dňa 28.12.2011, záväzkov voči spol. X. úhradou sumy 12,38 €, splatnej dňa 25.11.2011, vykonanou dňa 25.12.2011, ako aj úhradou súm 1.256,42 €, 13,87 €, 824,99 €, splatných dňa 30.11.2011, vykonaných dňa 30.11.2011, záväzku voči spol. D. Q. úhradou sumy 54,- €, splatnej dňa 30.11.2011, vykonanou dňa 30.11.2011, kde na predmetné úhrady použil spolu z pokladne a účtu spoločnosti sumu vo výške 7.518,39 €, a to aj napriek tomu, že neuhradil časť záväzku voči svojmu veriteľovi - spoločnosti CS-F. Q. s.r.o. vo výške 14.981,76 €, pričom už v čase nákupu tovaru v hodnote 19.781,76 € od spol. CS-F. Q. s.r.o. bola spol. T. s.r.o. v predĺžení vo výške 29.688,- €, čím ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmaril uspokojenie svojho veriteľa CS-F. Q. s.r.o., D.: XX XXX XXX, so sídlom X., V. XX tým, že zvýhodnil iného veriteľa. Obvinený ako konateľ spol. T. s.r.o., D.: XX XXX XXX so sídlom K., I. 7, po vystavení a splatnosti faktúry č. XXXXXXXX na sumu 13.132,06 € zo dňa 30.09.2011 so splatnosťou 14.10.2011 D.. E. Q., bytom A., B. 2, týkajúcej sa realizácie podlahového a radiátorového vykurovania na stavbe rodinného domu v A. - A. nad O. a po prevzatí odstúpenia od zmluvy o dielo č. XXXXX/XXX dňa 01.12.2011, uspokojil z účtu spol. T. s.r.o. záväzok voči spol. T mobile úhradou sumy 366,52 €, splatnej dňa 18.12.2011, vykonanou dňa 28.12.2011, záväzok voči spol. X. úhradou sumy 122,44 €, splatnej dňa 06.12.2011, vykonanou dňa 06.12.2011 a taktiež uspokojil z pokladne spol. T. s.r.o. záväzok voči spol. A. úhradou sumy 9,52 €, splatnej dňa 08.12.2011, vykonanou dňa 08.12.2011, kde na predmetné úhrady použil spolu z pokladne a účtu spoločnosti sumu vo výške 498,48 €, a to aj napriek tomu, že neuhradil záväzok voči svojmu veriteľovi D.. E. Q., t.č. voči P. V. Q. ako postupníkovi pohľadávky D.. Q., pričom už pri vytavení predmetnej faktúry na sumu 13.132,06 € bola spol. T. s.r.o. v predĺžení vo výške XX.XXX,- €, čím ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmaril uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa, teda ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť splatné záväzky maril, hoci len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodnil iného veriteľa, čím spáchal prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zákona. Za to bol odsúdený podľa § 240 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a s prihliadnutím k § 36 písmeno j) Trestného zákona a § 56 odsek 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 300,- (tristo) €. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona bol obvinenému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť CS-F. Q. s.r.o., D.: XX XXX XXX, so sídlom X., V. XX a poškodený P. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., B. XXX/X, odkazujú s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

8. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

9. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

10. Rozhodnutie v danej veci súd opiera o ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka je úvodným ustanovením druhej hlavy o zodpovednosti za škodu. Je v ňom upravená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. V ustanovení § 420 je zakotvená všeobecná zodpovednosť fyzických a právnických osôb, ktorá prichádza do úvahy vždy vtedy, keď nejde o niektorý z prípadov osobitnej zodpovednosti za škodu, ktoré sú upravené v § 421 až 437, resp. v ďalších ustanoveniach Občianskeho zákonníka (napr. § 769 až 771).

11. V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovoprávneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. V súvislosti s odsekom 3 tohto ustanovenia však treba konštatovať, že ďalšou podmienkou vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je aj zavinené konanie škodcu, aj keď zavinenie škodcu sa podľa odseku 3 predpokladá.

12. V ustanovení odseku 2 je vyjadrená zásada, že pokiaľ niekto spôsobí škodu pri vykonávaní činnosti, ktorú vykonával pre inú osobu, nezodpovedá za túto škodu sám, ale za ňu zodpovedá ten, za koho túto činnosť vykonával. Vzťahuje sa to najmä na prípady, keď zamestnanec pri vykonávaní činnosti v rámci svojich pracovnoprávných povinností spôsobí škodu tretej osobe. V takomto prípade za škodu zodpovedá jeho zamestnávateľ, a to bez ohľadu na to, či je zamestnávateľ právnickou alebo fyzickou osobou. (Podľa pôvodného znenia § 421 to platilo len vo vzťahu pracovníka k organizácii.) Terajšie znenie odseku 2 je formulované oveľa širšie ako pôvodné znenie, pretože v odseku 2 sa ustanovuje, že škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ak bola spôsobená pri ich činnosti tými osobami, ktoré na túto činnosť použili. Použitie týchto osôb sa uskutočňuje spravidla na základe pracovnoprávneho pomeru. Formulácia Občianskeho zákonníka je však taká široká, že postihuje aj prípady, keď niekto koná v prospech právnickej alebo fyzickej osoby na základe iného právneho pomeru než pracovnoprávneho, hoci najčastejšie ide o vykonávanie činnosti na základe pracovnoprávneho pomeru.

13. Žalobca si ako poškodený uplatnil proti žalovanému náhradu škody, ktorú mu mal spôsobiť žalovaný ako osoba odsúdená za trestný čin v trestnom konaní. Konanie o nároku poškodeného (žalobcu) na náhradu škody sa nazýva adhézne konanie a prebieha v rámci trestného konania zároveň s rozhodovaním o vine obžalovaného. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. V predmetnom prípade Okresný súd Trenčín odkázal trestným rozkazom žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

14. Z vykonaného dokazovania, vychádzajúc v zmysle § 193 CSP z trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp. zn. XT/XX/XXXX-XXX zo dňa 28.01.2015, právoplatný dňa 09.09.2015, mal súd preukázané, že žalovaný svojím protiprávnym konaním spáchal prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Trestný súd odkázal žalobcu s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie z dôvodu, že na rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, navyše škoda bola spôsobená (ob)žalovaným ako konateľom spoločnosti.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca sa domáha náhrady škody vo výške 14.981,76 €, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku trestnej činnosti žalovaného, ktorej sa dopustil tým, že ako konateľ spoločnosti T. s.r.o., so sídlom I. XX, K., D.: XX XXX XXX objednal u žalobcu tovar a po vystavení a splatnosti faktúr zmaril uspokojenie jeho nároku tým, že uspokojil záväzky neskôr splatných faktúr iných veriteľov, pričom v čase nákupu tovaru bol už v predĺžení, čím ho znevýhodnil, znemožnil uspokojenie jeho pohľadávok voči spoločnosti T. s.r.o. a spôsobil mu škodu vo výške XX.XXX,XX €. Takýmto konaním spáchal prečin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1 Tr. zákona, a ktorý bol právoplatne odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.01.2015, sp. zn. 3T XX/XXXX. Zároveň súd žalobcu odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V danej veci súd uvádza, že podľa § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti. Pokiaľ je v dobe rozhodovania civilného súdu právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bol rozhodnuté, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, je súd viazaný výrokom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt a výrokom o tom, že kto ho spáchal, nie je však viazaný odôvodnením rozhodnutia a nie je žiadnym spôsobom obmedzené oprávnenie civilného súdu vyvodiť občianskoprávne dôsledky z určitej skutočnosti, hoci by skutkový dej naplňoval skutkovú podstatu trestného činu. Napriek tomu, že vo vymedzení skutku, ktorým sa žalovaný dopustil trestného činu podľa § 240 ods. 1 Trestného zákona, je uvedené, že týmto svojím konaním spôsobil žalobcovi škodu, neznamená to bez ďalšieho, že civilný súd nemôže sám posúdiť zodpovednosť žalovaného za škodu podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka. S poukazom na ustanovenia § 13 ods. 1 a § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka je potrebné uviesť, že žalovaný bol konateľom, teda štatutárnym orgánom spoločnosti T. s. r. o.. Ako zo skutkových tvrdení, tak aj z výroku trestného rozkazu je zrejmé, že k tvrdenej škode došlo v súvislosti s konaním žalovaného ako konateľa spoločnosti. Pritom konanie uskutočnené štatutárnym orgánom spoločnosti zaväzuje spoločnosť, a nie štatutárny orgán, konateľa ako fyzickú osobu. Žalovaný konal menom spoločnosti, nie vo svojom mene, a preto právne dôsledky konania žalovaného ako konateľa zaväzujú spoločnosť. Žalovaný nezodpovedá žalobcovi za vzniknutú škodu, za túto škodu zodpovedá spoločnosť bez ohľadu na skutočnosť, že v konaní žalovaného bola zistená trestná činnosť. Záverom súd zdôrazňuje, že aj keď je spôsobenie škody na cudzom majetku znakom skutkovej podstaty prečinu zvýhodňovania veriteľa, za ktorý bol žalovaný odsúdený v trestnom konaní, nie je tým vylúčená aplikácia ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odsúdenie konateľa právnickej osoby v trestnom konaní nemá vplyv na posúdenie jeho pasívnej vecnej legitímácie v občianskoprávnom konaní o náhradu škody. Konanie konateľa spoločnosti je konaním spoločnosti a podľa ustanovenia § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka konateľ spoločnosti za škodu takto spôsobenú nezodpovedá, účinky a dôsledky tohto konania zaväzujú spoločnosť (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo XXX/XXXX zo dňa 27.05.2014). Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalovaný nie je v danom spore pasívne vecne legitímovaný, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

16. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

17. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

18. Podľa § 255 odsek 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 odsek 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 262 odsek 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Súd v zmysle § 255 odsek 1 CSP priznal úspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania vo výške 100 %, pričom o konkrétnej výške bude rozhodnuté v zmysle § 262 odsek 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.